

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป

การศึกษานี้เพื่อให้ทราบถึง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ประกอบการในการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินสำหรับออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ โดยการเก็บและสุ่มตัวอย่างจากประชากรรวม 96 ตัวอย่าง ซึ่งแยกเป็น ประชากรที่ใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินสำหรับออกใบกำกับภาษีอย่างย่อซึ่งได้รับอนุมัติการใช้ จากทางราชการแล้วจำนวน 69 ตัวอย่าง และประชากรที่ไม่มีเครื่องบันทึกการเก็บเงิน แต่ยังไม่ได้ออกอนุมัติการใช้จำนวน 27 ตัวอย่าง เนื่องจากตัวแปรตาม หรือการตัดสินใจเลือกของผู้ประกอบการ มีลักษณะไม่ต่อเนื่อง จึงได้นำวิธีของแบบจำลองโลจิส ทางเศรษฐมิติมาประยุกต์ใช้เพื่อทำการวิเคราะห์ ในส่วนของตัวแปรอิสระได้กำหนดโดยคำนึงถึงจำนวนรายได้พึงประเมิน ลักษณะของกิจการ ระบบการควบคุมภายในของผู้ประกอบการ และกำหนดเป็นตัวแปรต่าง ๆ

การใช้แบบจำลองโลจิส ซึ่งเป็นแบบจำลองทางเศรษฐมิติ ที่ได้นำมาประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ สามารถสรุปผล ได้ดังนี้

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ประกอบการในการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินสำหรับออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ พบว่าผู้ที่มีเงินรายได้พึงประเมินจากการขายสินค้าหรือบริการ ที่นำไปยื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษีมูลค่าเพิ่มสูง และผู้ที่มีความเห็นว่าเครื่องบันทึกการเก็บเงินช่วยควบคุมระบบการเงินให้ถูกต้อง มีโอกาสที่จะตัดสินใจใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินมากกว่าปัจจัยอื่น ๆ

5.2 ข้อเสนอแนะ

ผลที่ได้จากการศึกษาสามารถที่จะนำไปใช้ประโยชน์ต่อทางราชการในการกำหนดนโยบาย และวางแผนงานต่อไป และสิ่งที่พบในการศึกษานี้ ผู้ศึกษาขอเสนอแนะความคิดเห็นต่าง ๆ ไว้ดังต่อไปนี้

5.2.1 จากการศึกษาครั้งนี้ ทำให้ทราบว่าผู้ประกอบการส่วนหนึ่งยังขาดความรู้ความเข้าใจ ในระเบียบปฏิบัติของทางราชการ ในการขออนุมัติการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินสำหรับออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ รวมถึงเอกสารประกอบต่าง ๆ ที่ใช้ในการขออนุมัติ และสิทธิประโยชน์ที่ผู้ประกอบการจะได้รับจากภาครัฐบาลในการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินสำหรับออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ เช่น สิทธิประโยชน์ในการหักค่าเสื่อมราคา การประหยัดค่าใช้จ่ายในการลงรายการ การจัดทำบัญชีเป็นต้น ดังนั้นในการประชาสัมพันธ์ ภาครัฐบาลควรเสริมสร้างความเข้าใจ และกระจายความรู้แก่บุคลากร ให้มีความเข้าใจอย่างชัดเจนเพื่อเสนอแนะต่อผู้ประกอบการอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

5.2.2 จากแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษา พบว่าสถานประกอบการบางแห่งยังขาดพนักงานที่มีความรู้ความสามารถในการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงิน ตลอดจนศูนย์บริการซ่อมแซมในกรณีเครื่องบันทึกการเก็บเงินชำรุด ดังนั้น ภาครัฐบาลควรมีความร่วมมือกับภาคเอกชนในการจัดสัมมนา เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ในการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงิน และหาแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

5.2.3 ผู้ประกอบการบางส่วน ให้ความเห็นว่า ต้นทุนของเครื่องบันทึกการเก็บเงินค่อนข้างสูง เพื่อสนับสนุนการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินสำหรับออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ รัฐบาลควรมีมาตรการเพื่อลดต้นทุนดังกล่าว โดยการลดภาษีอากรขาเข้าของเครื่องบันทึกการเก็บเงิน แต่การศึกษาครั้งนี้ไม่ได้ครอบคลุมถึงว่าการที่ต้นทุนของเครื่องบันทึกการเก็บเงินต่ำลง ผู้ประกอบการจะใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินในการออกใบกำกับภาษีอย่างย่อมากขึ้น

5.2.4 รัฐบาลควรมีการประชาสัมพันธ์ตามสื่อต่าง ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ให้ประชาชนได้ทราบถึงประโยชน์ในการขอรับใบกำกับภาษีสำหรับการซื้อสินค้าทุกครั้ง และกรณี การนำใบกำกับภาษีอย่างย่อที่ได้รับจากเครื่องบันทึกการเก็บเงินส่ง ซึ่งรางวัลเป็นรายเดือน ในรายการเกมส์โชว์ต่าง ๆ เพื่อผู้ประกอบการจะได้ขออนุมัติการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินมากยิ่งขึ้น

5.2.5 รัฐบาลควรกำหนดให้ผู้ประกอบการค้าปลีก หรือให้บริการรายย่อยแก่นุคคลจำนวนมากทุกราย ให้ใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงิน โดยกำหนดตามจำนวนรายรับที่เหมาะสม สำหรับแต่ละประเภทของกิจการ เพื่อป้องกันการหลีกเลี่ยงการชำระภาษีอากร